

є результатом творчої діяльності плагіатора. При створенні фанфіків оригінальний твір використовується відкрито. Крім того найчастіше залицюється сам персонаж, за участю якого створюються нові твори. У зв'язку з чим доречніше вести мову про правомірність використання охороноздатної частини та збереження цілісності твору. Ураховуючи, що фанфіки переважно поширюються в мережі Інтернет без комерційної мети, спори щодо порушення прав авторів оригінальних творів не виникають. Ситуація може змінитись, якщо фанфіки почнуть опубліковуватись з комерційною метою, а їх автори будуть отримувати винагороду завдяки використанню, переробці оригінальних творів інших авторів.

Список використаної літератури:

1. Панасенко А.Р. Явище плагіату в українській інтернет-журналістиці // International Scientific and Practical Conference “WORLD SCIENCE” № 4(4), Vol. 4, December 2015.
2. Давиденко О.А. Рерайтинг интернет-текста: прийоми т принципы [Электронный ресурс]: – Режим доступа: <http://naub.oa.edu.ua/2012/rerajtynh-internet-tekstu-pryjomy-ta-pryncypy/>
3. Самутина Н. Великие читательницы: фанфикшн как форма литературного опыта /Н. Самутина //Социологическое обозрение. – 2013. – Т. 12. – № 3. – С. 140.
4. «Гарри Поттер фанфики» [Электронный ресурс]: – Режим доступа: <http://www.hogwartsnet.ru/mfanf/rules.php>

КУЛІНІЧ О. О.

Національний університет «Одеська юридична академія»,
доцент кафедри права інтелектуальної власності та корпоративного права,
кандидат юридичних наук, доцент

РАТУШНА О. В.

Національний університет «Одеська юридична академія»,
лаборант кафедри права інтелектуальної власності та корпоративного права

ОКРЕМІ ПИТАННЯ ОХОРОНИ ЦИВІЛЬНИХ ПРАВ ТА ІНТЕРЕСІВ ФІЗИЧНОЇ ОСОБИ У СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ

У двадцять першому столітті з розвитком технічних можливостей зберігання та передавання інформації, постає проблема визначення у правозастосовчій практиці дій з поширення інформації комп'ютерними мережами, супутниковим зв'язком, радіозв'язком з використанням

електронної пошти, соціальних мережах, sms та tms повідомлень. Порушення прав та інтересів фізичних осіб, що відбуваються завдяки неправомірній передачі повідомлень звукового, візуального та іншого характеру, свідчить про важливість надання юридично-значущої характеристики вказаним діям.

Окремим питанням, що потребує вирішення, є можливість врегулювання відносин щодо здійснення цивільних прав та інтересів фізичних осіб у соціальних мережах. Певна специфіка властива діям з поширення інформації, незалежно від її форми вираження, в мережі Інтернет. Представляє інтерес визначення юридично значимих наслідків таких дій у соціальних мережах в Інтернеті як репост *інформаційних повідомлень, використання хештегу поряд з інформаційними повідомленнями тощо.*

Людина самостійно визначає міру доступу до інформації про своє особисте життя, наприклад, інформуванням про це в соціальних мережах. Проте, як звертає увагу С. П. Гришаєв, слід враховувати, що таке особисте волевиявлення людини може поширюватися тільки на інформацію, що стосується її особисто, і не може поширюватися на інших осіб, навіть якщо вони були причетні до цієї ж події [1, с. 27-29].

З появою соціальних мереж з'явилася можливість поширення форми об'єктивізації зображення людини завдяки пошуку за хештегом, встановлення відмітки на фотографії про конкретну зображену особу з активним посиланням на її сторінку в соціальній мережі тощо. На жаль, на сьогодні не існує єдиної виробленої позиції з правомірності використання таких позначень, але матеріали судової практики свідчать про необхідність врегулювання відносин у цій сфері. Як приклад, можна навести таку суперечку. Фотограф із США опублікував в Facebook серію знімків із людиною в костюмі Санта-Клауса. Відмічаючи його на фото, він вибрав профіль реального жителя Аляски з таким ім'ям, після чого отримав від обуреного порушенням своїх прав чоловіка лист із вимогою видалити теги. Як повідомляє PetaPixel, через погрози фотографові довелося відредагувати відмітки на зображеннях. Як заявив Санта Клаус в електронному листі, відмітивши його на зображеннях, фотограф тим самим дав посилання на сторінку Клауса у Facebook, ввівши користувачів в оману. Насправді на зображеннях був не він, а інший чоловік у костюмі Санти [2].

У соціальних мережах також удосконалюються можливості пошуку зображення людини. Наприклад, компанія Facebook уже розробила програмне забезпечення DeepFace для розпізнавання осіб, яка зможе автоматично знаходити і відмічати на завантажених фотографіях інших людей. Програмному забезпеченню DeepFace під силу виконувати процедуру верифікації особи (воно визнає, що на двох фотографіях зображена одна і та ж особа), а не розпізнавання особи (автоматичний пошук особи по фотографії особи). Тепер людину з реального життя можна ідентифікувати в мережі по особистому аватару [3]. У будь-яком

разі людині слід пам'ятати про параметри безпеки, зокрема про можливість відмовитися від публічних списків пошуку, про можливість встановлення обмежень, підвищення конфіденційності [4]. Ця сфера відносин у своєму розвитку набагато випереджає правове регулювання цих відносин, але питання автоматичного позначення людини за її зображенням потребує правового осмислення.

У соціальних мережах закріплюються правила щодо списку контенту, забороненого для публікації на сторінках користувачів, та намагаються видаляти його у разі появи. Компанія Facebook розробляє програму, що дозволить завадити користувачам соцмереж публікувати на сторінці фото в стані алкогольного сп'яніння. У майбутньому планується, що нова програма також зможе відстежувати публікації інших користувачів чужих фотографій без дозволу [5]. Безперечно, розроблення таких програм є важливим для ефективної охорони цивільних прав та інтересів фізичних осіб, але на практиці можуть виникнути певні питання щодо ефективності такої програми та результативності її показників.

Викладене свідчить про різноманітні проблеми, що виникають при визначенні правових засад охорони цивільних прав та інтересів фізичних осіб у соціальних мережах. На законодавчому рівні підлягають регулюванню особливості використання інформації про фізичну особу у мережі Інтернет, особливості здійснення та трансляції онлайн зйомки тощо.

Список використаної літератури:

1. Гришаев С. П. Право на неприкосновенность частной жизни/ С. П. Гришаев // Гражданин и право. – 2012. – № 12. – С. 11–29.
2. Степанов В. Настоящий Санта-Клаус запретил отмечать себя на фото в Facebook [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://tjournal.ru/p/never-tag-santa> [29.12.2014; 20:39].
3. Adrian A. If I am the Author of my Online Persona, How can I protect it? [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.academia.edu/7928102/If_I_am_the_Author_of_my_Online_Persona_How_can_I_protect_it [25.07.2014].
4. Lowe I. Soul stealers. What control do you have over your online images? / I. Lowe, C. Waite // Copyright World. – 2009. – N 192. – P. 24–26.
5. Facebookхочезавадити юзерам публікуватиселфі «під мухою» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://tsn.ua/bbc/facebook-hoche-zavaditi-yuzeram-publikuvati-selfi-pid-muhoyu-397062.html> [12.12.2014; 12:37].